

گفت و گو با علی اکبر فتح اللهی
مدیرعامل شرکت بافندگی گیلورد

صنعتگران

و دغدغه حفظ تولید

متولد ۱۳۲۴ است و از سال ۱۳۷۰ با همکاری و شراکت یکی از دوستان نساج خود وارد صنعت نساجی می شود و فعالیت خود را در حوزه تولید کالای کشف آغاز می کند. البته پس از مدتی این شراکت به پایان می رسد و تولید نوار کشی از ۵ تا ۲۷ سانتی متر (قابل مصرف در محصولات ارتوپدی) و کش های البسه زیر زنانه و مردانه را به تنهایی ادامه می دهد.

فتح اللهی، تعداد رقیبان شرکت گیلورد در ایران را متعدد ارزیابی می کند و ادامه می دهد: متأسفانه یکی از مشکلات تولیدکنندگان، فعالیت واحدهای کوچک و به اصطلاح زیرپله ای هستند که پروانه بهره برداری ندارند و هیچ گونه حق بیمه، مالیات و ... نیز به دولت نمی پردازند؛ ضمن این که محصولات بدون کیفیت خود را با قیمت ارزان روانه بازار مصرف و به این ترتیب بازار تولیدکنندگان معتبر و شناخته شده را دچار رکود می کنند بدون این که نهاد یا مسئولی، مانع فعالیت تولیدکنندگان زیرپله ای شود.

وی در پاسخ به این سوال که نیاز داخلی کشور به محصولات شرکت گیلورد (کش و نوار مخصوص ارتوپدی و البسه زیر)، چه میزان است، عنوان می کند: به دلیل افزایش جمعیت، این قبیل محصولات مصرف کنندگان خود را دارد و به عبارت ساده تر هر چه تولید کنیم باز مصرف کننده خواهد داشت و حتی شرکت های تکمیل کننده کش های شرکت ما در قالب باندهای پزشکی به صادرات نیز می پردازند. اما دلیل عدم فروش این محصولات را باید در فقدان کشش بازار جست و جو کرد.

وی ادامه می دهد: دولت قیمت مواد اولیه را افزایش می دهد و به تبع شرکتی مانند پلی اکریل نیز قیمت مواد اولیه خود را با نرخی بیشتر از گذشته به تولیدکنندگان نساجی به فروش می رساند. اگرچه تمهید شرکت پلی اکریل این است که مواد اولیه را تا مدتی روانه بازار مصرف نمی کند، پس از افزایش تقاضای بازار و به اصطلاح "تشنگی خریداران"، به یک باره مواد اولیه را با قیمت بسیار بالا عرضه می نماید؛ در صورتی که افزایش قیمت یک تا ۲ درصدی مواد اولیه منطقی است نه این که بدون اعلام قبلی و توجیه منطقی، قیمت مواد اولیه چندین درصد گرانتر شود.

به گفته فتح اللهی، افزایش قیمت مواد اولیه اثرات بسیار نامطلوبی

- ◀ کیفیت محصولات اکثر شرکت های ایرانی در حد مطلوب است و از نظر کیفیت و تولید مشکلی وجود ندارد.
- ◀ به چه دلیل مسئولان و متولیان امر، تدابیری برای ممانعت از واردات بی رویه از چین نمی اندیشند؟
- ◀ به امید روزی که تولید در کشور، آسان تر و مقرون به صرفه تر شود.

به عنوان مدیر یک واحد تولیدی صرفاً به دلیل حفظ اشتغال کارگران به تولید ادامه می‌دهم اما اگر یک روز عرصه فعالیت به اندازه ای دشوار و غیر قابل تحمل شود که چاره ای جز تعطیلی کارخانه نداشته باشیم؛ تکلیف آنها چیست؟ چه کسی پاسخگوی بیکاری و فقر خانواده های کارگران خواهد بود؟

بر بازار خواهد داشت. برای مثال پس از ایام عید قیمت هر کیلو مواد اولیه افزایش بسیاری پیدا کرد و بازار کشش خود را از دست داد.

از دیگر مسائل مشکل ساز، واردات انبوه و بدون حساب و کتاب از سایر کشورها به خصوص، چین است. فتح‌اللهی در این زمینه یادآور شد: مدتی در زمینه تولید پارچه گردباف فعالیت داشتیم و حتی با خرید ماشین آلات مدرن تصمیم داشتیم به توسعه و افزایش تولیدات شرکت بپردازیم؛ اما متوجه شدیم که قیمت هر متر پارچه تولید شده ما مثلاً حدود ۵ هزار تومان است در حالی که مشابه چینی آن با قیمت ۲ هزار تومان به وفور در بازار یافت می‌شود که مورد استقبال وسیع مردم نیز قرار می‌گیرد! ۲ سال به مبارزه با این جریان ناعادلانه پرداختیم اما در نهایت به دلیل ضررهای هنگفت و عدم توان رقابت با محصول ارزان قیمت چینی، مجبور به تعطیلی واحد تولید پارچه و فروش کلیه ماشین آلات آن شدیم.

وی عنوان می‌دارد: به چه دلیل مسئولان و متولیان امر، تدابیری برای ممانعت از واردات بی رویه از چین نمی‌اندیشند؟ در صورت کاهش واردات، تولید داخلی رونق بسیار خوبی پیدا خواهد کرد نه این که مانند امروز تمام کارخانجات با نیمی از ظرفیت خود به تولید بپردازند و مدیران نیز به دلیل افزایش قیمت حامل‌های انرژی، حقوق و دستمزد نیروی انسانی، افزایش قیمت مواد اولیه و ... مجبور به تعطیلی واحد تولیدی و روی آوردن به واردات شوند.

فتح‌اللهی می‌افزاید: بخشی از واردات مواد اولیه را به صورت مستقیم انجام می‌دهیم اما در حال حاضر به دلیل تحریم، این واردات با دشواری‌های بسیاری انجام می‌گیرد و در بسیاری از موارد دلار با قیمتی بسیار گرانتر از نرخ واقعی در اختیارمان قرار می‌گیرد بدون این که تحت حمایت مسول یا نهادهای مرتبط قرار داشته باشیم. با صدها دردرس و مشقت، ارز حواله ای را گرانتر از نرخ رایج خریداری می‌کنیم تا توان خرید مواد اولیه خارجی (که در ایران تولید نمی‌شود) را داشته باشیم زیرا در غیر این صورت کارخانه بدون مواد اولیه باقی می‌ماند و هیچ تولیدی انجام نخواهد شد. لازم

به ذکر است که مواد اولیه این شرکت لاستیک و نخ می‌باشد که لاستیک و بخشی از نخ مورد نیاز وارداتی است در حالی که قیمت نخ پلی‌استر در مقایسه با سال گذشته افزایش سرسام‌آوری داشته است و این امر موجب افزایش قیمت محصولات نهایی ما می‌شود.

وی تصریح می‌کند: مسئولان مرتب عنوان می‌کنند که تولیدکنندگان قیمت‌های خود را افزایش ندهند اما این درخواست زمانی منطقی است که تولیدکننده نیز با افزایش قیمت مواد اولیه و حامل‌های انرژی روبرو نباشد. امروز شاهد افزایش چندین درصدی قیمت مواد اولیه، دستمزد کارگران، بیمه، مالیات و ... هستیم در حالی که انتظار می‌رود قیمت تمام‌شده محصولات ما افزایش پیدا نکند و قیمت‌ها مانند گذشته باشد. سوال اینجاست که آیا هزینه‌های تولید نیز مانند گذشته است؟! این وضعیت آشفته، مختص صنف پارچه و پوشاک نیست تولیدکنندگان کیف و کفش نیز بحران‌های بسیاری را تحمل می‌کنند. به طوری که برخی از تولیدکنندگان کیف و چمدان معتقدند تولید به دلیل مشکلات و هزینه‌های بسیار، مقرون به صرفه نیست بنابراین به واردات کیف و چمدان از چین می‌پردازند که آسان و سودآورتر از تولید است (بدون این که مجبور به پرداخت هزینه‌های بیمه، مالیات، دارایی، حقوق کارگر و ... باشند!)

وی با بیان این مطلب که کیفیت محصولات اکثر شرکت‌های ایرانی در حد مطلوب است و از نظر کیفیت و تولید مشکلی وجود ندارد؛ ادامه می‌دهد: مهمترین مشکل، قیمت تمام‌شده محصولات است که مقرون به صرفه و رقابت‌پذیر با سایر کشورها نیست. یک تولیدکننده که با سرمایه‌گذاری شخصی اقدام به راه‌اندازی یک واحد تولیدی و اشتغالزایی برای تعدادی از هموطنان خود نموده است؛ به چه دلیل باید تحت فشارهای مختلف قرار بگیرد؟ به عنوان مدیر یک واحد تولیدی صرفاً به دلیل حفظ اشتغال کارگران به تولید ادامه می‌دهم اما اگر یک روز عرصه فعالیت به اندازه ای دشوار و غیرقابل تحمل شود که چاره ای جز تعطیلی کارخانه نداشته باشیم؛ تکلیف آنها چیست؟ چه کسی پاسخگوی بیکاری و فقر خانواده‌های کارگران خواهد بود؟

وی به عدم حمایت قانون کار از کارفرمایان اشاره و ادامه می‌دهد: حتی قانون کار هم از کارفرما حمایت نمی‌کند. برای آموزش و تربیت نیروی انسانی ماهر، تلاش و هزینه‌های زیادی صرف می‌شود اما وی پس از مدتی به دلایلی مختلف، محل کار را ترک و مشمول دریافت بیمه بیکاری می‌شود. به این ترتیب کارفرما باید دوباره زمان و هزینه‌ها را بپذیرد تا نیروی جدید جایگزین وی شود. همچنین ممکن است کارگری از کارفرمای خود به وزارت کار شکایت کند، کارفرما برای احقاق ادعایی که حق و ناحق بودن آن مشخص نیست، باید بارها و

بارها به وزارت کار مراجعه کند و تمام زمان و تمرکز خود را به این امر اختصاص دهد در حالی که ده‌ها مشکل و مسأله دیگر در کارخانه وجود دارد که باید تحت بررسی وی قرار گیرد.

فتح‌اللهی یادآور می‌شود: متأسفانه در وزارت کار، مرجعی وجود ندارد تا کارگران را با قوانین و مقررات کار آشنا سازد و هیچ‌گاه این مطلب عنوان نمی‌شود به چه دلیل از کارفرمایی که تمام تلاش خود را جهت آسایش کارگران خود به کار می‌گیرد، شکایت می‌شود. در برخی موارد تمام حق و حقوق و سنوات کارگران پرداخت می‌گردد اما به دلایل جزئی شکایت می‌کنند و این کار را به سایر کارگران نیز آموزش می‌دهند! به این ترتیب سایر کارگران نیز وظایف خود به نحو احسن انجام نمی‌دهند و منتظر کوچکترین بهانه هستند تا از کارفرما شکایت کنند. اگرچه کارفرما در مورد پرداخت حقوق و دستمزد کارگران تحت فشار بسیاری قرار دارد و به هر صورتی این مبلغ را می‌پردازد؛ اما این مبلغ نیز پاسخگوی هزینه‌های زندگی کارگران نیست و به هر حال آنها نیز مشکلات خاص خود را دارند.

در شرکت بافندگی گیلورد که ۱۲ کارگر با ماشین آلات مدرن، اتوماتیک و به روز کار می‌کنند؛ کیفیت اهمیت ویژه‌ای دارد در حالی که محصولات وارداتی از استاندارد خاصی تبعیت نمی‌کنند. با کنترل واردات و تدوین استاندارد برای این گونه کالاها، قطعاً قیمت محصولات وارداتی افزایش خواهد یافت زیرا تولیدکنندگان این محصولات برای رعایت استانداردهای مذکور باید از مواد اولیه مرغوب و البته گران استفاده کنند.

این شرایط موجب می‌شود که واردات مقرون به صرفه نباشد زیرا ممکن است قیمت آن در مقایسه با نمونه داخلی گرانتر شود و خریداران ترجیح دهند از تولیدات داخلی که کیفیت خوبی دارند و ارزاتر هستند، استفاده نمایند. این فعال صنعت نساجی می‌گوید: از خداوند ادامه تولید و بهبود شرایط برای تولیدکنندگان کشور را خواستارم زیرا در این شرایط رکود اقتصادی، سطح زندگی کارگران چندان مطلوب نیست و با تعطیلی واحدهای تولیدی این وضعیت وخیم‌تر خواهد شد. بسیاری از تولیدکنندگان چندان به فکر کسب سود و منفعت نیستند بلکه دغدغه حفظ واحد تولیدی و اشتغال نیروی انسانی خود را دارند هر چند فروش واحد تولیدی و سپرده‌گذاری در بانک‌ها به سود و منافع اقتصادی کلانی منجر می‌شود و دیگر دغدغه بیمه، مالیات، قانون کار و ... موجب آزار و اذیت کارفرما نمی‌شود.

وی در بخش پایانی سخنان خود بار دیگر به عدم کشش بازار فروش محصولات داخلی به دلیل گرانی قیمت تمام‌شده و واردات بی‌رویه از چین اشاره می‌کند و می‌افزاید: به امید روزی که تولید در کشور، آسان‌تر و مقرون به صرفه‌تر شود.